

[Helveg Petersen.]

pliner. Hr. Guldberg kom ind på denne betragtning for et øjeblik siden. Jeg kan ikke se, at flertallets forslag er i modstrid med dette ønske. Det er netop hensigten med den kontaktvirksomhed, som det snævre arbejdsudvalg skal tilrettelægge, at give mulighed for, at et større antal af folketingets medlemmer kan komme med ind i samarbejdet og kan få den ønskede kontakt. Det er blot en praktisk foranstaltning, at vi lader et lille udvalg af politikere og forskere tilrettelægge arrangementerne; det skal der nogen til, det kan en meget bred kreds ikke tage sig af. Selv om man ville følge hr. Guldbergs opfattelse, kan jeg ikke se, at man kommer uden om at have et arbejdsudvalg, der rent faktisk kan tage sig af disse praktiske arrangementer.

Da vi for godt og vel et år siden behandlede et tilsvarende forslag, gav jeg udtryk for det ønskelige i, at det spontane i samarbejdet mellem politikere og forskere ikke savnedes, og jeg nævnte her, at måske var klubarbejdet den bedste form. Man kan sige, at med den foreliggende indstilling har man povet sig ind i en lidt fastere form; men det skyldes som sagt, at Forskningens Fællesudvalg er kommet i gang, og at Forskningens Fællesudvalg skal afgive denne beretning.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi lægger tingene sådan til rette, at vi undgår overlappinger. Det påhviler jo nemlig Forskningens Fællesudvalg at tage initiativ til afholdelse af kontaktkonferencer mellem forskere og politikere, erhvervsfolk o. s. v., og det ville være meget lidt hensigtsmæssigt, om folketinget opbyggede et konkurrerende organ. Derfor tror jeg, den løsning, flertallet går ind for, er rimelig, men jeg vil ikke udelukke — det vil jeg da gerne understrege — at vi senere kan komme til det resultat, at man må finde en anden form.

Jeg anbefaler, at vi nu forsøger på denne måde, og at vi ser, hvordan det virker. Skulle der så blive brug for ændringer eller supplerende aktiviteter af mere spontan

karakter, ja, så kan disse problemer jo senere tages op.

Jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til det af flertallet fremsatte forslag om ændring af forretningsordenen.

Morten Lango: Jeg skal hilse forslaget om et sådant fast, stående 17 mands udvalg med stor tilfredshed. Jeg anser det for at være en lykkelig løsning på det initiativ, der nu et par gange formelt har været fremført for os her i folketinget, og jeg tror, at det ikke alene er en lykkelig, men også en smidig løsning, man her har skitseret.

Det er et udvalg, som vil kunne påtage sig konkrete opgaver som et egentligt stående folketingsudvalg; det kan tage sig af at modtage beretninger, som må blive det formelt forelagt, og jeg har fra det udvalg, vi tilsvarende har haft for atomenergikommissionens beretning, erfaring for, at det er i sandhed sundt. Jeg tror ikke, at man med nogen ret vil kunne påstå, at det udvalg, der modtager atomenergikommissionens beretning, er et inkompetent udvalg. Det er vel nok et af de allersværeste problemer, man overhovedet kan smide for folketinget; men jeg tror, at de videnskabsmænd, som har lejlighed til at diskutere med udvalget til modtagelse af atomenergikommissionsberetningen, har fundet, at folketingetsmænd ikke er mindre lærenemme end så mange andre, der har med administration og lovgivning at gøre, og at vi udmærket godt kan sætte os ind i problemerne, selv om de er svære. Jeg tror ikke, at vi skal gå til dette arbejde med et indtryk af, at det er en lang række mærkelige og mystikfyldte sager, vi skal behandle; det er i virkeligheden spørgsmålet — selv om det ikke lyder så kønt — om at tilrettelægge en fornuftig forskningspolitik i Danmark, og det kræver, at folketinget har en føling med det. Det vil man kunne få, hvis dette udvalg kommer til at arbejde fornuftigt.

Forslaget har altså dels et konkret sigte; det svarer til, hvad vi er vant til, det er ikke noget brud på rammerne, det er blot et